

Mynningsflamman värmde föga
Ett vådaskott utan ammunition
Likväl kommer solen föda
En son utan pardon
Vinterns avkomma är sig lik
Förändring, förhoppning, färger
Likvakan blev en naturlig dynamik
Sidensvansen härmar rovfågeln skrik

Vill och försöker
Men hatar så det gör ont
Ohelig kvarleva skriker högst
Plåga, pina, vanda och ve
Vinterskuggan är sig lik

Svarta förbannelser av förstörelse
Ingen morgondag, omotiverade skrik
Illvilja, glädje, sorg och misantropi
Ingen sund tanke, jag går över lik
Valknuten i norr bär mig söderut
Ångestens högborg, krokar i taket
Mitt förbannade blod gungade där
Vi når aldrig land igen

Vill och försöker
Men hatar så det gör ont
Ohelig kvarleva skriker högst
Plåga, pina, vanda och ve
Vinterskuggan är sig lik

Plåga, pina, vanda och ve – Relik.